

indsendes til Forskningsministeriet til orientering, når disse er indgået. Materielle ændringer skal ligeledes indsendes til ministeriet til orientering. Tilsvarende skal ministeriet orienteres om eventuel ophævelse af en eller flere brancheaftaler.

Idet der vil være tale om brancheaftaler som erstatter en egentlig bekendtgørelsesregulering vil ministeriet skulle vurdere, hvorvidt disse er åbne for alle på gennemsigtige og ikke-diskriminerende vilkår. Det er således ikke sigtet med bestemmelsen, at Forskningsministeriet skal foretage en formel godkendelse af brancheaftalerne, idet dette vil mindske disse aftalers karakter af et af sektoren fastlagt, fleksibelt internt aftalesystem. Dette forekommer ikke hensigtsmæssigt.

Kun såfremt aftalerne ikke lever op til de herved indikerede minimumskrav, vil forskningsministeren udnytte sin kompetence til at udstede bekendtgørelsesregler, som supplerer eller ændrer disse. Dette vil dog først ske såfremt en efterfølgende dialog med branchen ikke fører til ændring af den indgåede aftale. Er der tale om, at brancheaftalerne ikke dækker alle relevante parter, dvs. samtlige ejere af de af loven omfattede master, vil brancheaftalerne kunne suppleres med bekendtgørelsesregulering på de ikke-omfattede områder. For så vidt forholdene mellem de enkelte brancher ikke vurderes at være meget forskellige, vil bekendtgørelsen tage udgangspunkt i de allerede indgåede brancheaftaler. Er der efter udløbet af disse måneder ikke indgået aftaler eller er disse ikke dækkende, udsteder forskningsministeren en bekendtgørelse. Såfremt bekendtgørelsen udstedes for at omfatte parter, der ikke har tilsluttet sig en brancheaftale, vil bekendtgørelsens udformning ske med udgangspunkt i en eller flere af de allerede indgåede brancheaftaler.

Med hensyn til betaling for fælles udnyttelse efter §§ 2-3, er det som udgangspunkt hensigten, at overlade det til brancheaktørerne at indgå brancheaftaler vedrørende dette.

Hovedsigtet er brancheaftaler, der sikrer en betaling for fælles udnyttelse, der går videre end fuld erstatning efter grundlovens § 73. Dvs. en betaling der går videre, end hvad man vil få i medfør af ekspropriationsreglerne. Dette indebærer, at der som minimum skal ske en betaling svarende til fuld erstatning for tab som følge af indgrebet i den bestående ejendomsret tilhørende/brugsret tilhørende, omfattende eksempelvis en eventuel permanent eller midlertidigt forringet formueværdi af masten som følge heraf, driftstab forårsaget af midlertidige afbrydelser af den hidtidige anvendelse af masten, alle etableringsomkostninger forbundet med fælles udnyttelsen m.v.

Det generelle sigte er imidlertid en betaling for fælles udnyttelse, der rækker videre end dette beløb, og således samlet indebærer en indbyrdes deling af alle relevante drifts- og etableringsomkostninger, samt en rimelig fortjeneste til indehaveren af masten. Forskningsministeren tillægges således kompetence til at fastsætte regler for sådan yderligere betaling til dækning herfor samt andre vilkår for fælles udnyttelse.

Brancheaftalerne skal som minimum omfatte alle relevante udbydere af offentlige telenet eller tjenester, herunder alle mobilselskaber, selskaber, der har etableret eller agter at etablere master til radiokædeformål eller andre radiokommunikationsformål, udbydere af radio- eller tv-udsendelsesvirksomhed, relevante brancheorganisationer på fællesantenne-, vognmands- og transportområdet, herunder brancheorganisationer, der repræsenterer større grupper af lukkede radionet, samt evt. beredskabsmyndigheder i bred forstand, forsvaret og politiet. Brancheaftalerne bør endvidere være åbne for, at yderligere relevante parter efterfølgende kan tilslutte sig denne på ikke-diskriminerende vilkår. For så vidt angår priser og øvrige vilkår betyder dette eksempelvis, at der ikke i medfør af brancheaftalerne må afkræves højere priser, og fastsættes mere restriktive vilkår overfor parter, der ikke har været med til at indgå de oprindelige brancheaftaler, men blot i en konkret situation ønsker at påberåbe sig adgangen til fælles udnyttelse, eller evt. efterfølgende ønsker at tilslutte sig aftalerne. Disse brancheaftaler skal være offentlige tilgængelige for alle parter, der selv har en relevant interesse i at påberåbe sig bestemmelser om fælles udnyttelse.

Såfremt ikke alle af ovennævnte aktører er omfattet af de indgåede brancheaftaler, vil forskningsministeren udstede en bekendtgørelse, der således supplerer brancheaftalerne. Bekendtgørelsen vil tage udgangspunkt i allerede indgåede brancheaftaler, for så vidt forholdene mellem de enkelte brancher ikke vurderes at være meget forskellige. Brancheaftalerne vil som udgangspunkt alene udgøre en rammeregulering, som fortsat vil kunne suppleres af individuelle aftaler.

Det forudsættes, at brancheaftalerne indsendes til Forskningsministeriet til orientering, når disse er indgået, således at det kan sikres, at disse er dækkende. I det omfang aftalerne ikke er dækkende, vil det ved bekendtgørelsesregulering blive sikret, at parter, der ikke er tilsluttet en brancheaftale, ikke betalingsmæssigt stilles ringere end parter under brancheaftalerne.

Såfremt ingen brancheaftaler om indbyrdes betaling for fælles udnyttelse er indgået inden for 3 måneder efter lovforslagets ikrafttræden, udsteder forsk-